

Mariborsko sejmsko poročilo z dne 27. svečana 1931. Na svinjski sejm je bilo pripeljanih 150 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 7—9 tednov stari komad 195 do 200 Din, 3—4 mesece stari 250 do 350 Din, 5—7 mesecev stari 400 do 500 Din, 8—10 mesecev stari 550 do 600 Din, 1 leto stari 750 do 900 Din, 1 kg žive teže 8 do 9 Din, 1 kg mrtve teže 10 do 12 Din. Prodanih je bilo 79 svinj.

Mariborsko sejmsko poročilo z dne 24. svečana 1931. Prignanih je bilo 13 konj, 13 bikov, 200 volov, 284 krav in 8 telet, skupaj 518 komadov. Povprečne cene so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 7 do 8.50 Din, poldebili voli od 6 do 6.75 Din, plemenski voli od 5.25 do 6.50 Din, biki za klanje od 6.75 do 7.50 Din, klavne krave debele od 5 do 6.25 Din, plemenske krave od 4.50 do 4.75 Din, krave za klobasarje od 2.50 do 3.25 Din, molzne krave od 4.50 do 5.50 Din, breje krave od 4.50 do 5.50 Din, mlada živina od 6.25 do 8 Din. Prodanih je bilo 224 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 11 komadov, v Italijo nič.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso 1. vrste 1 kg 18 do 20 Din, volovsko meso 2. vrste 14 do 16 Din, meso od bikov, krav, telic 8 do 12 Din, telečje meso 1. vrste 22 do 30 Din, telečje meso 2. vrste 12 do 20 Din, svinjsko meso sveže 10 do 22 Din.

*

Od lahkomiselnega reveža do plemenitega bogataša.

Pred kratkem je umrl v Londonu lord Langford, ki je zapustil svoj naslov in premoženje nečaku C. W. Rowleju, ki je nastopal v avstralskem mestu Melbourne kot pevec.

Novopečeni angleški lord (bogataš) se je vedno rad kazal v ulogah pevca. Tekom 20 let je izvrševal danes srečni Rowley bogznaj koliko poklicev. Bil je natak, prodajalec oranž in nočni čuvaj pri banki v avstralskem glavnem mestu Sydney.

Rowley je zapustil Angleško v starosti 22 let in se je podal v Avstralijo, da bi se posvetil tamkaj živinoreji. Oh

Našim naročnikom!

Naše upravnništvo je z delom skoraj gotovo. Naslovi bodo prihodnji teden vsi novi. Prosimo naročnike prav lepo in resno, da nam natanko pišejo, če bi pri njihovem listu ne bilo kaj prav. Pišejo naj: 1. Če so list plačali, pa ga ne dobijo, kdaj so plačali in koliko? 2. Če je na naslovu kaka pomota, naj nam takoj pišejo, da jo popravimo, ker sama od sebe se nobena pomota ne bo odpravila. 3. Ako kdo dobi po pomoti dva izvoda, naj nam takoj vrne nepravilni izvod in nanj napiše: Dobivam dva. Kdor ne bo upošteval teh naših prošelj, bo sam kriv, ako ne bo dobival našega lista v redu.

Upravnništvo »Slov. Gospodarja«.

izbruhu svetovne vojne je moral vstopiti v angleško vojsko in se je boril z avstralskimi četami na polutoku Galipoli. Vedno ga je spremljala občudovanja vredna sreča. Od cele čete je ostal on edini pri življenju. V zadnjem vojnem letu se je mudil s svojim polkom v Egiptu. V neki noči ga je napadel v mestu Aleksandrija nek prenapetež z bodalom, ki se je odbilo na kovinasti kolajni, katero so pripeli v znak hrabrosti lahkomiselnemu Angležu na prsa pred dobro uro.

V denarnih zadevah je spremljala Rowleya neprestano smola. Nikdar se ni mogel dokopati do kakega imetja in je živel kakor potepuh. Po vojni je bil v vrstah angleških čet, ki so bile zasedle nemško ozemlje ob reki Reni. V nemškem mestu Wiesbaden se je seznanil z gledališkimi umetniki, ki so odkrili v njem pevski talent.

Iz Nemčije se je vrnil na Angleško, kjer se je poročil, a se je pustil kmalu ločiti in se je preselil v Kanado. V Ameriki se je podal kot divji lovec za lisicami in severnimi medvedi. Kot lo-

vec si je ziomil nogo in si je moral izbrati drug poklic. V mestu Winnipeg je nastopal kot pevec. Na parniku je zabaval kot natak, najbolj izbrane goste s prepevanjem umetnih pesmi in skladb.

Iz Amerike je romal zopet v Avstralijo, kjer je bil rudar, potepuh in nočni čuvaj. Lepega dne se je seznanil z guvernerjem Avstralije, Tom. Bridges, ki je bil prijatelj njegovega strica, lorda Langforda. Pod njegovim uplivom se je posvetil petju, dokler ga ni napravila dedščina umrlega strica za plemenitega angleškega milijonarja.

*

KNJIŽNIČARSKI TEČAJ.

Prosvetna zveza v Mariboru priredi v torek, 10. marca, knjižničarski tečaj v Mariboru. Tečaj se vrši v dvorani Zadrugne gospodarske banke. Začenja se ob 10. uri predpoldne ter traja do 5. ure popoldne. Predavali bodo samo preizkušeni prosvetni delavci, predavanja ne bodo suhoparno naučna, marveč praktično poučna. Pridite, knjižničarji in knjižničarke, odnosno takšni, ki se hočete izvežbati za to velevažno službo v naših prosvetnih organizacijah! Nobenemu ne bo žal, ki se bo tečaja udeležil!

Sv. Jurij v Slov. gor. Oder je oživel in pesem se je zbudila. Saj je še zdrava mladost pri nas. Krekove »Tri sestre« so igrali dne 15. februarja, pa dobro igrali. A tudi gledat so prišli, pa še veliko jih je prišlo. To je veselje; za društveno blagajno najprej, a meni je še drugo po glavi šlo: naše ljudstvo ima smisel za prosveto, za veselje duha in krepost srca. Samo se je že priborilo svobodno in veselo v svojem prosvetnem društvu visoko do omike in še zna pot naprej, prav nič ne potrebuje česa drugega, tujega in vsilje-

Januš Golec: 7

Guzaj.

10

Vse je imelo uprt pogled na razburljiv prizer na hribu, že se je zadril iz polnega obupanega grla sejmar na sredini sejmskega dirindaja, da mu je izmaknil lopov denar, ko ga je našteval na roko za vole prodajalcu. Hrvaški prekupci, židje in Nemci so zagnali pri krčmarskih barakah jerihonski krik, da so obdani od vseh strani od najbolj drznih uzmovičev, ki so par že okradli s spretnim preparanejm žepa na telovniku in z izmaknjenjem listnice, drugim so kar očito iztrgali denar iz rok, ko so pokali z njim pri likofu iz roke v roko po stari barantarski navadi. Vpitje prav na vrhu sejmišča, srditi dirindaj na sredini, obup pri barakah in kateri žandar, četudi so bili kar trije navzoči, bi naj pogodil v babilonski zmedji pravega uzmoviča ter roparja. Splošna ne-

zaupnost ter preplašenost sta prevzeli tako sejmarje, da so se začeli poštenjaki ter znanci med seboj otipavati s palicami in si predbacivati tatvino. In ravno v tem splošnem kričanju, porivanju, zmerjanju, preklinjanju, ruvanju ter tepežu je bilo resničnim tolovajem malenkost, da so jo potegnili skoro neopaženo navzdol prot Št. Petru in Bizeljskem ter raznesli kot prvi po dolini, kaj strašnega se je zgodilo danes proti poldne na doslej poštenem svetogorskem sejmišču.

Ljudje na Sv. gorah, ki še niso bili prodali živine, so po teh obupnih prizorih bežali s prigonom navzdol vsak na svoj dom. Okradeni in oropani so robantili naprej in zahtevali izsleditev krivcev od žandarjev, ki so obljubili vse, a so bili prave ničle v primeri z Guzajevo organizacijo. Tako klaverno še menda ni bil zaključen nobeden svetogorski sejm, kakor po prvem in zadnjem obisku guzajcev 7. septembra.

Guzaj in nekaj njegovih tovarišev so bili pri polni mizi vsi ogorčeni nad čisto novim tolovajskim pojavom na Gori, so pili ter plačali in se

Vsak mesec

Din 13-

bo plačal vsak kdor hoče brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en velezaunimiv zvezek

po Din 13-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška 5

nega. — Naš pevski zbor se je predstavil s temeljito pripravljenimi pesmicami; bo le res, da se »slavčiki« znova bude.

Raskrižje. V zavou sv. Janeza Nek. smo ustanovili nov tamburaški zbor, ki tvori društvo malih dečkov, kateri obiskujejo 4. in 5. razred osnovne šole. Bog daj dober napredek v vsakem oziru!

Središče ob Dravi. Ne pozabite si ogledati v Društvenem domu razstave o higijeni in o negi otroka! Tudi sosedje iz Ormoža, Sv. Miklavža, Sv. Bolfenka itd. boste gotovo imeli opravka v Središču, če pa drugega nimate, se splača pot, če greste tja in si ogledate razstavo. Žene, dekleta, ali se udeležujete tečaja?

Oplotnica. Naše Katoliško prosvetno društvo se pridno giblje; zadnjo pustno nedeljo je uprizorilo veselo igro »Rodoljub iz Amerike«, ki je prav dobro izpadla, sedaj pa pripravljajo igro »Žrtev spovedne molčečnosti«. Tudi naša knjižnica lepo deluje pod vodstvom našega delavnega knjižničarja Tončka Oblonška.

Vojnik. Slomškova proslava se je pri nas vršila v nedeljo dne 15. svečana. Zbralo se je precej ljudi v posojilniški dvorani popoldne po večernicah, kjer je tovariš Kos najpoprej deklamiral Pregljevo pesem o Slomšku, potem pa je pevski zbor zapel pesem »Vesolja doma«. Vršila se je nato kratka otroška igrice, nakar nam je bogoslovni profesor g. dr. Jeraj orisal Slomška kot organizatorja, pesnika in rodoljuba. Zopet je pevski zbor zapel dve Slomškovi pesmi in slavnost se je končala. Kaj pomeni Slomšek za naš narod, tega bi se moral globoko zavedati vsak Slovenec.

*

Pisma iz Rusije.

Našim kmetom v pouk.

Zalostne razmere v Rusiji nam opisujejo tudi pisma, ki od tamkaj prihajajo v našo državo. Tu priobčujemo le nekaj pisem, ki so jih prejeli kazaki iz svojih rodnih krajev ob reki Kuban na severnem Kavkazu. Kazaki so bili jako zvesti carju, zato jih boljševiki hudo preganjajo kot svoje najbolj nevarne nasprotnike. Prvo pismo, katero navajamo, so pisali starši svojemu sinu kazaku v Jugoslaviji meseca decembra 1930. Glasi se:

Prvo pismo.

... »Novic je pri nas mnogo in mnogo, a ne smemo jih pisati. Do zdaj smo še živeli, a za zdravje ne sprašuj! Letina je bila tukaj srednja; posejanega je bilo malo, skoraj vsa zemlja je bila prazna, ker pri nas se dela kolhoz (skupno gospodarstvo). Pomladi so nam vzeli semena in, kdor ni hotel iti v kolhoz, so mu vzeli konje, ves inventar in niso pustili, da bi kaj sejal. Tako je ostala skoraj vsa stepla (ravnina) neobsejana. A zdaj so vsem, ki niso v kolhazu, naložili, da morajo dati dosti zrna. Vzamejo jim vse gospodarstvo in gospodarje same zaprejo v ječo. Izganjajo jih iz domov ter jih pošiljajo v mrzle kraje, kjer je silni mraz. Pri nas sedaj kmete zelo preganjajo. Mnogo je takih, ki so zapustili svoje domove in se razpršili na vse strani. Narod je razdeljen v bednjake, srednjake in kulake (velike kmete). Kulakov, ki so imeli po 6 in 7 konj, ni več, zato je pri nas zdaj revščina in jako hudo. Tvoj boter Pavel B... je že 7 mesecev v ječi, pa nihče ne ve, zakaj...«

Iz tega pisma se jasno vidi, da komunisti hočejo ob Kubanu uničiti vse boljše kmete. Zato jih zapirajo, gonijo v izgnanstvo in koncentracijske taborne ter jim jemljejo vso lastnino. Takih koncentracijskih taborov je v Rusiji že na desetine. Število kmetov v njih dosega že število 400.000 in z vsakim dnem raste, ker boljševiki smatrajo kmete za »socialno nevaren element«. Kmečki begunci, ki so zbežali zadnji čas čez rusko-poljsko mejo, pripovedujejo o življenju v teh taborih. V porečju Severne Dvine pri mestu Kotlas je taborišče, kjer je začasno zbranih približno 10.000 kmetov. Čakajo, da jih prepeljejo v druge kraje. Velik koncentracijski tabor je v lesovih pod vasjo Makarika na Severni Dvini. Tam se nahaja sedaj okrog 30.000 ljudi v 275 barakah, ki so bile v naglici narejene iz desk in hlodov. Ti kmetje sekajo in obdelavajo les v velikih gozdih. Za časa dela v gozdu dobi vsak na dan 600 gramov kruha, 30 gramov ka-

še, 6 gramov sladkorja in 75 gramov suhe ribe. To je vse in tudi plača za delo, ker druge plače ne dobijo. Oni kmetje, ki iz raznih vzrokov ostajajo v taboru in ne hodijo na delo, dobijo le polovico teh jedil. Velik tabor je tudi poleg Solvičegodska, kjer je okrog 50.000 izgnanih kmetov. V taboru poleg Velikega Ustjuga jih je 70.000 in v Luzi 15.000. A koliko jih je še v taborih v Sibiriji in na Soloveckih otokih!

Drugo pismo.

Iz drugega pisma, katero je pisal odrasli sin svojemu očetu kazaku v naši državi dne 12. decembra 1930, priobčujemo to-le: »Ukradli so mi dva vola in kravo. Tudi soseda Makova je bila okradena. Cel mesec sva skupaj iskala, a nič nisva našla. Voli so vredni 500 rubljev, krava pa 200 in še več. Novi čevlji stanejo 150 rubljev. Naložili so mi, da moram dati državi 13 pudov koruze (t. j. 208 kg), 15 pudov solnčnic, 10 pudov ajde, 3 pude prosa, 170 pudov krompirja in 30 pudov sena. — Pud je 16 kg naše teže. — Šel sem k občini in potožil svojo nesrečo, da bi mi kaj odpustili radi tega, a odpustili so mi le proso in ajdo. Kako bom delal, ne vem. Tukaj okrog vse propada.«

Iz tega pisma spoznamo, da je varnost v sovjetski državi zelo mala, ker so kar tri goveda ukradli enemu posestniku. Morda so jih pa državni organi sami ukradli? Strašno je tudi to, da boljševiki zahtevajo tako silne davke od kmetov. V takih razmerah kmet res ne more shajati, zato ni čudno, da vse propada.

Tretje pismo.

Tretje pismo, iz katerega priobčujemo par besed, je bilo spisano meseca avgusta 1930 ob reki Kuban: »Vse naše gospodarstvo je konfiscirano in izročeno kolhazu. Ozimnega žita smo imeli 7 desetin; vse so nam vzeli. Zdaj nimamo ne kruha, ne denarja. Goli in bosji smo. Živeti hočemo, a ne dajo nam živeti.«

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodiljaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbice za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

proti večeru mirno in brez kakega osumljenja razšli v odljudene kraje, odkoder so se bili natepli med poštene sejmarje.

Lipšinetovega Antoniča je pridržal Guzaj še pri sebi pri Mesarju. Zaupal mu je, kaj ga je doletelo v Podsredi in kako je sklenil, da se bo osvetil. On naj spi nocoj v Št. Petru. Jutri se naj vrača skozi Podsredo. Oglasi se naj na onem prokletu ponosnem županstvu s tem le pismom in priloženim denarjem. Pismo je bilo v nemščini in se je glasilo v slovenskem prevodu tako-le:

»Slavno občinsko predstojništvo
v Podsredi!

Podpisani trgovec s kožuhovino v Leobnu na Gornjem Štajerskem prosi slavno predstojništvo naj blagovoli razglasiti dve nedelji zapored po glavni službi božji, da kupim žive mačke v trgu in iz okolice po 1.50 gld. komad. Prodajalci naj blagovoli živali zapreti v hlev, pri Podreberšek, v krčmi nasproti prangerju v Podsredi. Odpeljal in plačal bom takoj vsako množino glede

kožuhovine znamenitih podsrečkih mačk v pondeljek zvečer po drugem preklicu. Prilagam denar za razglasitev v dobri nadi, da bo dovolj! Donašalec prošnje je moj zaupnik ter poverjenik, katerega dobro poznam ter mu zaupam izza dosedajnih tozadevnih kupčij.

V Leobnu, dne 4. septembra.

Mihael Walzinger l. r.,
trgovec s kožuhovino.

Podsrečki župan je prečital pisanje enkrat, dvakrat, zmajeval je z glavo, verjeti je moral, ker je bila priložena lepa nagrada za razglašenje, pisava lepo razločna in še povrh gotovo od bogatega nemškega trgovca. Bogznaj s čim vsem ljudje danes trgujejo. Mačkijih mrcin je po trgu ter po okolici več nego dovolj in zakaj bi siromašnejši svet nekaj ne zaslužil na tako brzo ter lahko roko. Obljubil je Lipšinetu, da se bo zgodilo po gospodovi želji in sta se razšla brez nadaljnjih pomislekov in povpraševanj. Antonič je še stopil v gostilno k Podreberšek, kateremu je raztol-

Iz tega pisma razvidimo, kako se go- di kmetom, ki nočejo iti v kolhoz. Ni- majo ne kruha in ne obleke. V Rusiji ljudstvo strada, v inozemstvu pa sov- jetska vlada pod ceno prodaja zrno. Značilno je, kar piše carigradski do- pisanik angleškega lista »Times«: »Iz gotovega vira je znano, da je sovjetska Rusija od 1. decembra 1929 do 1. avg. 1930 iz črnomorskih pristanišč izvozila 975.000 ton zrna, od tega 780.000 ton v Anglijo.« Toliko se izvozi, a v Rusiji ni kruha n. pr. v pristanišču Novoros- sijsk lani za noben denar ni bilo do- biti belega kruha. Sovjetom ni nič za rusko zemljo, nič jim ni za ruski na- rod, če je bos, strgan in lačen, njim je le za to, da dobijo denar za širjenje komunizma.

A. K.

*

Razkrižje pri Štrigovi. Z velikimi stroški si je prav lepo uredil svoje poslopje naš mlinar Slomšek. Zadel pa ga je huda nesreča. Dne 3. februarja mu je na večno zaspala njegova dobra žena Ljudmila, rojena Končan iz Žalca. Bila je zvesta in dolgoletna naročnica »Slov. Gospodarja«. O njeni priljubljenosti je pričal veličastni pogreb. Zalujoči mož izreka vsem udeležencem iskreno zahvalo!

Sv. Peter pri Mariboru. Za okrožno babico s sedežem pri Št. Petru je občinski odbor ime noval Ribič Terezijo. — Poročila sta se v pre- tečenem tednu Somer Mihael in Bračko Ma- rija. Naj bosta v zakonskem stanu srečna! — Na izpraznjeno mesto v občinskem zastopu je imenovan za občinskega odbornika Toplak Franc, posestnik in kovač iz Metave. — Sko- raj teden dni smo bili brez pošte radi obole- losti pismonoše. V takim slučaju bi se mo- ralo poskrbeti za pravočasno nadomestilo. — Tudi avtobusni promet je bil ustavljen vsled obilnega snega, tako da smo morali peš ma- hati v ali iz mesta. — Šentpeterčani, ne po- zabite si naročiti Mohorjevih knjig. Rok za

priglasenje bo skoro potekel. Število udov Mo- horjeve družbe mora v obširni šentpeterski župniji znatno narasti.

Št. Peter pri Mariboru. Županstvo je prejelo od kralj. banske uprave poziv na spomenico, ki se je dne 11. januarja t. l. predala po za- stopnikih občine gospodu banu, da ima sreski cestni odbor v Mariboru že nalog, da v naj- krajšem času razpiše oddajo del za nadalje- vanje zgradbe v odseku Nebova—Ložane. Z ozirom na to se vrši I. javna pismena licita- cija za oddajo gradbenih del prej omenjene ceste v četrtek, dne 5. marca t. l. ob 11. uri dopoldne pri okrajnem cestnem odboru v Ma- riboru. Uradni proračun znaša 1.441.128.25 D. Upamo, da se v tekočem letu uresniči naša dolgoletna želja in dovrši vožna cestna zveza neke za Št. Peter in sosedne kraje, temveč za cele zgornje Slovenske gorice!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Kako žalostno so zapeli šmarješki zvonovi in nas vabili s svo- jimi milimi glasovi v Vosek k hiši žalosti. Zbirali so nas okrog mrtvaškega odra, na ka- terem je počivalo truplo spoštovanega in u- glednega posestnika Petra Deučman. Da je bil daleč naokrog spoštovan in v čisljih, je pokazal njegov pogreb dne 20. svečana, kakr- šnega že dolgo nismo videli. In kako tudi ne bi, saj smo spremili na zadnji poti moža pra- vice in resnice, ki nikomur krivice storil ni in tudi ne želel. Ob odprtem grobu mu je za- pel moški zbor ganljive žalostinke, da nobeno oko ni ostalo suho. Tekle so solze iz srca v spomin moža, ki vreden pač najblažjih je sol- za. Ob prebrdki izgubi moža, očeta, ki zapu- šča ljubečo ženo ter sina in hčerko, jim izra- žamo iskreno sožalje! Darovalcem na sedmi- ni za sklad 160 Din za novo bogoslovje in pev- cem srčna hvala! Duh pokojnega pa naj ved- no živi med nami!

Sv. Martin pri Vurbergu. V vrsto tistih, ki so z letošnjim letom začeli okušati sladkosti in težave zakonskega življenja, sta stopila še tudi Ivan Pečar, vzgleden mladenič iz Spod. Korene, navdušen delavec v naših mladins- kih organizacijah, in Lojzika Stor, vrla mla- denka iz Zimice. Dne 15. svečana sta si v svetišču Sv. Barbare v Slov. gor. obljubila ve- čno zvestobo. Na novoporočenca naj rosi ne- beški blagoslov!

Sv. Martin pri Vurberku. Žalostno so zapeli zvonovi, ko smo spremili k poslednjemu po-

čitku našo dobro mater, zvesto ženo in skrb- no gospodinjo Marijo Ornik iz Zatežke vasi. V jeseni sta obhajala s svojim možem Juri- jem zlato poroko, sedaj pa je že ni več med živimi. Vsem, ki so se udeležili tako številne- ga pogreba, naj bode prisrčna hvala!

Vurberg pri Ptujju. Letos smo bili tako sre- čni, da smo spravili 11 parčkov pod zakonski jarem. 22 oseb broječa četa bi zavzemala pre- več prostora, ako bi jim hoteli vsakemu po- sebej čestitati, zato jim skupno kličemo: V sreči in zdravju na mnoga leta! — Vkljub te- mu veselju naši fantje niso pozabili našega Prosvetnega društva. Priredili so kar 2 pred- stavi, katerih se je udeležila velika množica občinstva, da je bila prostorna dvorana ved- no polna. Vsa čast gre našim vrlim fantom- igralcem, da so se potrudili in svoje vloge res prav dobro rešili. Fantje, le naprej po tako dobro začrtani poti! — Pri nas je padlo veli- ko snega. Toliko ga je bilo, da je nekatere borne kočice precej razmikastil. Bog za vsa skrbi, tudi za uboge tesarje, da se ne bodo v spomladi brezposelni sprehajali.

Ribnica na Pohorju. Slutnja mnogih, da bo za prvo polovico zima znatno popustila, zato pa v drugi polovici tem jače zaropotala, se je končno obistinila. Skoro meter debeli sneg je pokril po 10. februarju naše doline, mno- žine belih plasti po vrheh pa se merile še več. Nismo presenečeni niti zlovoljni, imajoč pred očmi obljubo starega ljudskega pregovo- ra: »Pust na polici — Velika noč na gorici.« V pomlad stavimo vse svoje upe, želeč si je zgodnje in lepe. — Letošnji predpust je zvalil pri nas znatno število samskega sveta v za- konski jarem. Kakšen je ta jarem, kaže ljud- ska beseda: Zakon je s strdjo pomazan križ, čim se strd polize, ostaja zakonskim samo še križ. — Tudi nas je obiskala gripa. Dasi je v nekaterih slučajih rada opasna, vendar pa smrtnih žrtev dosihmal ni zahtevala. — Ka- kor mnoge tudi nas ni prijetno zadelo vest o kuluku. Položaj je že tako dovolj težaven, da- jatev dosti, pa še pride pravilnik o kuluku.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Nekaj novega, g. urednik, vam vseeno moram poročati. Poseb- no slovesno ženitnino smo imeli v Partinju dne 3. februarja. Poročil se je mladenič Alojz Tašner z Marijino družbenico Treziko iz u- gledne Plojeve hiše. Pod gostoljubno streho njenih starišev so veseli gostje darovali 200

mačil na videz čudno kupčijo in plačal v naprej najemnino za hlev in še za prehrano onih mačk, ki bi bile prinešene pred odpremo, da ne bo za- grešeno mučenje živali.

To so poslušali tržani in okoličani dve ne- delji zapored, kar jim je preklicaval občinski be- rič izpred cerkve in jim zabičaval, da je razglas istiniten, ker Walzinger v Leobnu je bogata in znana tvrdka za nakup ter razprodajo sirovih kož ter kozuhovine.

Štirinajst je bilo v Podsredi več nego dovolj pomenkov o čudni mačji kupčiji, pri kateri bo izkupil marsikateri za prazen nič po en in pol goldinarja. So se pa tudi naši prekupci, ki so stikali za večkrat nepotrebno mačjo nadlogo da- leč naokrog.

Komaj so čakali zaželjenega pondeljka, ko se bo pripeljal oni nemški gospod, ki trguje z mačkami. Že v nedeljo popoldne se je oglasil pri Podreberšku Lipšenetov Antonič in pogledal, če si niso morda Podsrečani vendarle razpukšali glade prevare. Kaj še! Dva izbrani oddelka

v svinjaku sta že bila polna mačk vseh barv, ki so puhale ter prhale v nestrpni negotovosti, za- kaj so zaprte in kaj bo z njimi. Trgovčev predsel je zopet izginil z izgovorom, da mora po gospoda, ki se bo pripeljal po železnici do Št. Jurja in bo v pondeljek popoldne gotovo tukaj.

Kar s parom brzih konj je pridrdral trebu- šasti gospod Walzinger iz Leobna v lepi gornje- štajerski noši s težkim zlatim lancem od ene strani obilnega trebuha do drugega. Lep koleselj se je ustavil pred Podreberškovo krčmo nasproti prangerju. Gospod in Podsrečanom že znani spremljevalec sta izstopila in se podala na ogled mačkije robe, ki je bila natrpna že v treh od- delkih svinjaka. Trgovec je sporočil zbranemu in denarja željnemu občinstvu, da se lahko za par ur razide, ker mora počakati na veliki gajbi, ki vozita bolj počasi in v katere bo natrpal iz- borni mačkiji nakup. Ko bo blago prevzeto in v gajbah, bo plačal vsakemu od komada, kakor je bilo preklicano. Ljudje so razumeli zakasnenje prevoza in se razkropili po številnih trških krč-

Mostin, moštova esen- ca za napravo zdrave domače pijače se dobi v drogeriji Kane-Wol- fran, Maribor, Sloven- ska ulica. 379

Učenca sprejme Miha Prelog, kovač v Slap- tincih, p. Sv. Jurij ob Ščavnici. 367

Zdravega in močnega fanta iz boljše hiše se sprejme v učenju. Me- sarija in prekajevalni- ca Franc Grobušek v Brežicah. 372

Organist in mežnar se sprejme. Naslov v u- pravi lista. 369

Kupim posestvo blizu železnice. Ponudbe na kavarno »Evropa« v Mariboru. 300

Din za društvo »Edinost«, zakar jim bodi izrečena srčna hvata! Novemu paru pa obilno sreče in božjega blagoslova v novem stanu.

Sv. Anton v Slov. goricah. Zalostno pesem so zapeli zvonovi dne 22. januarja pri župni cerkvi in pri dveh kapelah ter naznanjali po okolici tužno vest, da nas je zapustila dobra mati Ivana Rek iz Andrejevca. Pred 15 meseci je smrt pobrala moža očeta Ludvika Rek ter oba preselila v boljšo domovino, kjer sta ju že čakala sin in hčerka. Rajna zapuščata tri odrasle otroke. Pogreb se je vršil v spremstvu dveh gospodov duhovnikov in mnogo sorodnikov in sosedov. Le uživaj, zlata mati, za tvoj trud plačilo pri usmiljenem Bogu!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Niti skrajno slabo vreme na Pepelnico dopoldne ni moglo odvrniti pogrebcev, da ne bi spremljali v tako častnem številu pokojne Roškarove Pepek večnemu počitku. Tudi v »Slovenskem Gospodarju« zasluzi rajna skromen spomin. Je bila sicer neznana širnemu svetu, a toliko pa bolj poznana v domačem okolju po svoji vsestranski pridnosti in skrbnosti v gospodinjstvu, po svoji delavnosti za vsako dobro stvar. V to hišo namreč zahaja že dolga leta »Slov. Gospodar« ter vsi cerkveni, misijonski in prosvetni listi. Rajna šteje tudi med pokojnimi sorodniki takšne, ki delajo čast njeni spoštovani hiši, namreč že pred dvema letoma umrlega patra Viktorina, frančiškana, ki je bil brat njenega še živega moža, njegovo že rajno sestro, ki je bila usmiljenka; nadalje je imela tudi sama med svojimi sorodniki člana, ki se je posvetil duhovskemu stanu. Kakor upamo, se zdaj tudi že sama veseli v njihovi družbi v nebesih. Bila je, lahko rečemo, prava mučenica v svoji dolgoletni bolezni, pa mučenica, ki je prav z Jobovo potrpežljivostjo prenašala trpljenje, ki ga ji je prisodila božja previdnost. Marsikoga bi spravilo tako trpljenje v obup, ako bi ne imel tako velike in močne vere v Boga, kot jo je imela ona. Zapustila je lep zglod, kako se je treba v velikem trpljenju junaško udati v božjo voljo! V veliko tolažbo zalujočim ostalim je številni sprevod, ki spričuje o splošni priljubljenosti pokojne, ki je dočakala lepo starost 67 let. Ohranila si bo trajen spomin! Naj v miru počiva!

Biš. Snega na kupe, da komaj čez vidimo. Zameti, iz kojih se človek komaj izkoplje, čp-

slučajno v nje zaide. Pod nastopajočim južnim vremenom pa je pričel kmalu kopneti. S streh, zlasti tam, kjer je nova opeka, se je hitro osipaval. Pri tem se je zgodila nesreča, ki je zelo usodno zadela mlado deklo Kramberger Antonijo, kmetsko hčer v Bišu. Ravno v trenutku, ko je zletel del snega s strehe, je stopila pod kap in že jo je precejšnja količina snega podrla in zasipala tako močno, da ji je zlomilo eno nogo nad kolenom. Morali so jo izkopati iz snega, nakar so jo presneli v hišo, kjer zdaj trpi velike bolečine. Iz srca ji želimo, da kmalu okreva!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Da samemu ni biti dobro na svetu, je uvidel tudi naš župan gospod Karol Poštrak iz Lahonec. Zato je v nedeljo dne 8. svečana zbral svoje sosede, prijatelje, šest godbenikov, katere je prejšnji čas sam učil, ter tako z njimi krenil v prijazno vas Radoslavci, kjer ga je na očetovem domu v beli obleki in z vencem na glavi čakala vrla Marijina družbenka Frančiška Vogrinec. V cerkvi sta nato sklenila neločljivo zakonsko zvezo. Občani želimo zakonskima obilno sreče! Samo s tem ne moremo biti zadovoljni, da gospod župan odlaga svoje mesto, ki ga je upravljal z enegijo in sposobnostjo.

Sv. Urban pri Ptuj. Od novega leta sem smo že 18 župljanov pokopali. Tako je Jožef Fras, mladi gospodar v Gaju, zapustil mlado vdovo, ko še niti eno leto nista skupaj gospodarila. Dne 16. t. m. pa smo pokopali ugledno gospodinjico Marijo Bračič iz Desternika. Naši lepi zvonovi so peli slovo svoji darežljivi botri, ki se je tudi v oporoki zopet spomnila domače župne cerkve. Pogreb je vodil mil. gospod prošt iz Ptuja ob veliki udeležbi domačega ljudstva. Počivaj v miru po trudu in trpljenjapolnem življenju! — Na sedmini so nabrali gostje v spomin na rajno 170 Din za dijaško semenišče v Mariboru.

Sv. Urban pri Ptuj. Veseli pustni čas je tudi našo mladino zvalil v zakonski stan. 18 parov smo jih oklicali. Posebno naše neveste so na dobrem glasu. Od Sv. Bolfenka sta kar dva: Jože Nedelko iz Trnovca in Jože Pukšič iz Bišekega vrha; prišla si po neveste k nam v naše ugledne hiše. Ivan Kristl od Sv. Barbare v Slov. gor. je odpeljal si gospodinjico iz ugledne hiše Irglove. Poročila sta se tudi dolgoletna cerkvena pevca Kramberger Alojzij in Marijina družbenka Jozefa Krajnc.

Na gostiji so nabrali namesto za godce za Dijaško semenišče 100 Din. Bog blagoslovi vse novoporočence!

Mala Nedelja. Veliko škodo je letos povzročila preveč razmnožena divjačina. V prvi vrsti pride v poštev zajčja zalega. V občini je nekaj posestnikov, kateri so si ustanovili zasebne drevesnice, prvič radi denarne krize, drugič pa radi neenakomerne zemeljske površine. Iskušnja namreč uči, da drevesa, katera so vzgojena v peščenih zemlji, ne bodo uspela v masini ilovici in obratno. Kar se pa tiče ograje, moram omeniti, da je bil sneg približno tako visok, kakor ograja in je zajec lahko nemoteno preskočil ograjo. Torej bi bilo svetovati, da zakupniki lova ne bi bili preusmiljenega srca napram zajcem ob času lova.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ta predpust smo imeli primeroma mnogo porok. Med drugimi se je poročil sin cerkvenega ključarja Anton Ferenc iz Zihlave z Miciko Znidarič iz Bolehnečic. Kmetski sin Franc Nedelko iz Bolehnečic s hčerko cerkvenega ključarja Miciko Štuhec, istotako iz Bolehnečic. Joško Šuman iz Kupetinec, vrl gasilec, igravec in tamburaš, član Bralnega društva, se je poročil z vzgledno mladenko, članico Marijine družbe in dolgoletno igralko, pevko in članico »Bralnega društva šiviljo Frančiko Štuhec iz Bolehnečic. Bilo srečno!

Medvece pri Pragerskem. Na pustni večer je priredila naš mladina zabavo. Prostore, kakor nalašč za to pripravne, je dala na razpolago posestnica Sagadin, kakor tudi toplo večerjo. Dobri in gostoljubni gospej boji za to izrečena najlepša zahvala! Isto zahvalo izrekamo vsem darovalcem jestvin in dobrega vinčka, posebno iz vasi Sesterže, Turnže, G. Sovinsko, Medvec, Jurovc in Podlož.

Čadram. Od torika, 24. februarja, zopet vozi avtobus Maribor—Celje. Teško smo ga pogrešali in nujno pričakovali, ker imamo z vlakli neugodne zveze. Dočim je bil avtobusni promet na glavni progi ustavljen, pa se je vendar na progi Oplolnica—Konjice redno vršil promet. Naš vrl šofer gospod Boris Volde je z večjo roko vozil po nevarnih serpentinah.

Čadram. K dopisu iz Čadrama v 7. številki »Slovenskega Gospodarja«, kjer se je poročalo, da je občinski odbor občine Okeško v svoji seji dne 25. januarja t. l. vlč. g. župnika F. Hohnjeca imenoval za častnega občana, do-

Hlapec priden in pošten se sprejme v župnišče v bližini Maribora. 361

Kupim večjo količino pristnega sadjevca. Josip in Amalija Deberšek, Smiklavž, Slov. Gradec. 357

Cepljene vinske trte nudi I. Trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptuj, žel. postaja Moškajnci. Trte so vskladščene pri načelniku Jan. Šegula v Hlaponcih, kjer se tudi dobijo sadna drevesa, posebno bobovec. Za trte zahtevajte cenik, ki je brezplačno na razpolago. Kratek naslov za pisma: Trsničarska zadruga, p. Juršinci. 303

mah, kjer so pili na dober izkupiček za prav za prav ničevu robo, s katero že bodo znali odslejkam.

G. Walzinger je pri Podreberškem dobro jedel ter pil, voznik je sprevaljal razgrete konje po trgu. Ko je zadostil telesnim potrebam, je plačal ceho, še dal lepo napitnino za najem svinjske staje in pisal. Zaključeno pisanje je zaprl v koverto, jo zalepil, položil na mizo in nekaj namignil skrivnostno tolmaču, ko je že šlo bolj na večer. Antonič je izginil iz sobe, g. Walzinger si je pretegnil zaspane ter od vožnje raztresene ude. Dvignil se je s stola, se potrepil zadovoljno po trebuhu, se nasmehnil in stopil proti pragu, koder je baš šetal mimo po cesti njegov voznik z že izpočitima konjema. Na gospodov pokin je obstal. Že so odmevali s Podreberškovega dolgega dvorišča nagli koraki z glasnim pozivom: »Sedaj!«

Kakor blisk sta se pognala trebušasti Gornji Štajerc in Antonič na voz. hlapec z bičem po

konjih in po trgu ter na desno navzdol proti Bištrici in v najhujšem peketu po cesti za potokom proti Kozjem. Za beguncema se je zakadil po dvoru in skozi vrata celi roj mačk ter mačkov, ki so se razkropile kot jata prestrašenih golobov na vse štiri vetrove po trgu. Ljudje so vrel iz krčem in se čudili divjemu mačkijemu pogonu, katerega so videli prvič in zadnjič, odkar je Podsreda trg. Skraja so bili uverjeni, da si je dovolil kak domačin nedopustno šalo z izpustom mačk in so kar navalili na Podreberškovo krčmo. Mačke so se že bile razbežale vse do zadnje ter poskrile po podstrešjih, hlevih in kolarnicah. Gornještajerskega Walzingerja in njegovega prokletega mešetarja od nikoder, gajb še manj — ljudska nevolja je že prekipevala, ko je pogledal krčmar še enkrat v pivsko sobo, kjer sta se mudila tujca. Na mizi je ležalo zalepljeno pismo, ki je bilo naslovljeno v slovenskem jeziku na Podrebrčanke in se je glasilo:

(Dalje prih.)